

टज

नचत्राणि तथा मूलं प्रस्थन्ते हमरोपये ।
प्रवेशयेन्मदीवाहान् पुष्करिण्यान् कारयेत् ।
हस्ता मघा तथा मेजमावं पुष्यं सवासवम् ।
जलाप्रवचमारभे वारुण्योत्तराचयम् ।
संपूज्य वरुणं विष्णुं पर्जन्यं तन् समारभेत् ।
अरिष्टाशोकपुष्पागशरीराश्च प्रियङ्गवः ।
अशोककदलीजम्बूतथा वज्रजदाङ्गिमाः ।
सार्यं प्रातस्तु घर्मर्तौ शीतकाले दिनान्तरे ।
वर्षारान्ने भुवः शोषे सेतुश्चा रोपिता हमाः ।
उत्तमं विशतिर्हस्ता मध्यमं योद्धाशान्तरम् ।
स्थानात् स्थानान्तरं कार्यं दृष्ट्वाणां द्वादशा-

न्तरम् ।
विफलाः स्युर्घना दृष्ट्वाः प्रक्षेप्यारौ हि शोष-

नम् ।
विङ्गटतपकात्तान् सेचयेच्छीतवारिणा ।
फलनाशे कुलत्वे च माप्रेक्ष्यैवेति क्लेशः ।
दृष्टशीतप्रयः सेकः फलपुष्पाय सर्वदा ।
आविकाजशृङ्गच्छूर्णं यवपुष्पं तिलानि च ।
गोमांसमुदकञ्चेति समरात्रं निघ्रापयेत् ।
उत्तुसेकः सर्वदृष्ट्याणां फलपुष्पादिदृष्टिदः ।
मत्स्याम्भसा तु सेकेन दृष्टिर्भवति शाखिनः ।
विङ्गटतपकुपीतं मत्स्यं मांसं हि दोहदम् ।
सर्वेषामविशेषेण दृष्ट्याणां रोचयिष्यन्म् ।

दृष्ट्याये मेहापुराणि दृष्ट्वाः पुर्वदेः ।
(अत्यान्वद्विवरणं दृष्टत्वं हितायां ५५ अध्याये
दृष्टयम् ।)

दृष्ट्वाही, ज्यौ, (दृष्टे अर्हतीति । अर्ह + अच् ।
टाप् ।) महामेदा । इति राजनिर्घण्टः ।
दृष्टानयः, पुं, (दृष्ट आलयो यस्य ।) पक्षी ।
इति शब्दमात्रा ।

दृष्टावायः, पुं, (दृष्टे आवायो यस्य ।) दृष्टकोटर-
वाची । इति कैचित् ।

दृष्टाश्रयी, [न] पुं, (दृष्टमाश्रयतीति । आ + श्रि
+ शिनिः ।) क्षुद्रोन्नतः । इति राजनिर्घण्टः ।

दृष्टोत्पलः, पुं, कर्णिकारः । इति रत्नमात्रा ।

दृष्ट, ई ध टतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (रुघा-
पर०-सक०-सेट् । अनिङ्निष्ठः ।) ई, उक्तः ।
ध, दृष्टक्ति । वरीदृष्ट्यते । वर्णनार्थोऽयमित्येके ।
इति दुर्गादायः ।

दृष्ट, ई कि आगे । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरा०-
भा०-च-पर०-सक०-सेट् । अनिङ्निष्ठः ।) ई,
उक्तः । कि, वर्णयति वर्णयति । इति दुर्गादायः ।

दृष्ट, ई ध टतौ । आगे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(रुघा०-पर०-सक०-सेट् । अनिङ्निष्ठः ।) ई,
उक्तः । ध, दृष्टक्ति । वरीदृष्ट्यते । इति दुर्गादायः ।

दृष्ट, ल ङ इ आगे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अदा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) सप्तमखरी । ल,
ङ, उक्ते । ङ, दृष्टगते । इति दुर्गादायः ।

दृष्ट, ल ङ ई आगे । इति कविकल्पद्रुमः ।
(अदा०-आत्म०-सक०-सेट् । अनिङ्निष्ठः ।)
सप्तमखरी । ल, ङ, उक्ते । ई, उक्तः । इति
दुर्गादायः ।

टत

टजनं, ज्यौ, (टज + कृष्टृजौति ।) उणा० २।२१ ।
इति क्युः । पापम् । इत्युणादिकोषः । आका-
शम् । इति सिद्धान्तकोसुदासुणादिदृष्टिः ।
निराकरणम् । इति संक्षिप्तसारोणादिदृष्टिः ।
(संयामः । यथा, ऋग्वेदे । १ । ६३ । ३ ।
“त्वं शुण्णं टजने दृष्टे ।”

“टजनं इत्यादीनि त्रीणि संग्रामनामानि अत्र
पूर्वं विशेष्ये टजने वर्णनयुक्ते संग्रामे हि
वीराः पुरुषा वर्ज्यन्ते हिंस्यन्ते ।” इति तद्भाष्ये
सायणः । वलम् । इति निघण्टुः । २ । ६ ।
यथा, ऋग्वेदे । १ । १६६ । १५ ।
“विद्यामेवं टजनं जीरदाशुम् ।”

“टजनं वलम् ।” इति तद्भाष्ये सायणः ।
प्राणिजातम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । ४८ । ५ ।
“जरयन्तो टजनं पद्दरीयते ।”

“टजनं गमनशीलं जङ्गमं प्राणिजातं जर-
यन्तो * * * टजनं टजौ वर्जने । वर्ज्यते इति
टजनं प्राणिजातम् । कृष्टृ टजिमन्दिनिघा-
न्त्यः क्वुरिति क्युप्रत्ययः । किन्त्वास्तपधगुणा-
भावः योरनादेशे प्रत्ययस्वरः ।” इति तद्भाष्ये
सायणः ।)

टजनः, पुं, (टज + क्युः ।) केशः । कुटिले, त्रि ।
इत्युणादिकोषः । (बाधके च त्रि । यथा;
ऋग्वेदे । ६ । ३५ । ५ ।

“तमानूनं टजनमन्यथा चिच्छूरो ।”
“टजनं बाधकम् ।” इति तद्भाष्ये सायणः ।)

टजिः, ज्यौ, व्रजभूमिः । इति कैचित् ।

टजिनं, ज्यौ, (टजौ वर्जने + “टजेः क्तिच् ।”
उणा० २ । ४७ । इति ङणच् । स च क्तिच् ।)
पापम् । इत्यमरः । (यथा, भागवते । १० ।
२६ । २८ ।

“तत्र प्रसौद टजिनाईन तेऽङ्गिस्त्वजम् ।”
डुःखम् । यथा, तत्रैव । १ । ७ । ४६ ।

“टजिनं नाईति प्राप्तं पूज्यं वन्द्यमभीक्ष्ण्यः ।”
पापविशष्टे, त्रि । यथा, महाभारते । २।२०।४।

“टजिनो गतिमाप्नोति श्रेयसोऽप्युपजति च ।”
रक्तचर्म । सुयम् । इति हेमचन्द्रः ।

टजिनः, पुं, केशः । कुटिले, त्रि । इति मेदिनी ।
ने, १३६ । (यथा, ऋग्वेदे । ६ । ४६ । १३ ।

“अधमने अध्वनि टजिने पथि श्रेणो हव अव-
स्थतः ।”

“टजिने कुटिले पथि ।” इति तद्भाष्ये सायणः ।)

टज, द ण उ भञ्जे । इति कविकल्पद्रुमः । (तना०-
उभ०-सक०-सेट् । ऋग्वेदे ।) द ण, दृष्टोति
वर्ज्योति दृष्टते वर्ज्यते । उ, वर्जित्वा दृष्ट्वा ।
इति दुर्गादायः ।

टत, क दीर्घौ । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरा०-पर०-
अक०-सेट् ।) क, वर्णयति । इति दुर्गादायः ।

टत, ङ उ ष ङ वर्जने । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
आत्म०-सक०-सेट् । ऋग्वेदे ।) ङ, वर्ज्यते । उ, वर्जित्वा दृष्ट्वा । व, वर्ज्यते
विट्त्विति । ङ, अटतत् । इति दुर्गादायः ।

टत्तः

टत, य ङ उ सम्भक्तौ । वरये । इति कविकल्प-
द्रुमः । (दिवा०-आत्म०-सक०-सेट् । ऋग्वेदे ।)
य ङ, दृष्टते । उ, वर्जित्वा दृष्ट्वा । सम्भक्तिः
सेवनम् । इति दुर्गादायः ।

टतः, त्रि, (ट + क्तः ।) कृतवरणः । तत्पर्यायः ।
टतः २ वाटतः ३ । इत्यमरः । (यथा, हरि-
वंशे । १२७ । १७ ।

“तथा टतवधे प्राप्ते साहाय्यार्थं दृष्टो मया ।”
आटतश्च ।

टतपत्रा, ज्यौ, (टतानि पत्राण्यस्याः ।) पुत्रदानौ ।
इति राजनिर्घण्टः ।

टतिः, ज्यौ, (ट + क्तिच् ।) वेदनम् । तत्पर्यायः ।
वरः २ । इत्यमरः । (यथा,—

“न हि ऋष्यादानैः पथिकजनसन्तापहरणं
फलैर्वा पुण्यैर्वा न सुरमनुजप्रोक्षणमपि ।

अरे रे मन्दारद्वय सङ्गमेतत्सुचिर्त
दृष्टोभूतो रक्षस्य परमपरेषां फलमपि ।”

इत्युद्भटः ।)

प्राचीनाविशेषः । इत्यने । इति भरतः । वर-
णम् । इति मेदिनी । गोपनम् । इति शब्द-
रत्नावली ।

टतिङ्गरः, पुं, विकटतटस्थः । इति शब्दरत्ना-
वली । इतिकारके, त्रि ।

टत्तं, ज्यौ, (टत + क्तः ।) चरित्रम् । (यथा,
कथाचरित्रागरे । ३ । १४ ।

“तत्र तस्युर्निजान् भक्तान् ध्यायन्तः क्लृप्ततयः ।
आपद्यपि सतीदृष्टं किं सुचिन्ति कुलक्षयः ।”

पद्यम् । इत्यमरः । यथा, इन्दोमङ्गलम् ।

“पद्यं चतुष्यदौ तच्च टत्तं जातिरिति द्विधा ।
टतमक्षरसंख्यातं जातिर्मात्राकृता भवेत् ।

सममङ्गलं टत्तं विषममङ्गलं तत्तिका ।”
इति । इति मेदिनी । वेदबोधितस्यापारस्य

परिपालनम् । इति दृष्टाध्ययनहिंशब्दटीकायां
भरतः । (वार्ता । यथा, कथाचरित्रागरे ।

५८ । ११६ ।
“न मार्गटत्तमेतन्ने वाच्यं पिष्टयह त्वया ।”

आचारः । यथा, मनौ । ४ । २६० ।
“अनेन विप्रो टत्तेन वर्णयन् वेदशास्त्रवित् ।

अपेतकक्षयो नित्यं ब्रह्मलोके महीयते ।”
टतः, त्रि, (टत + क्तः ।) अतीतः । (यथा,

रामायणे । २ । ६० । ७ ।
“जानन् दृष्टारथं टत्तं न राजानमुदाहृतम् ।”

“टतमतीतम् ।” इति तट्टीका ।) दृष्टः ।

वर्तुलः । (यथा, भागवते । ४ । २५ । २४ ।
“सुनौ अङ्गितकेशरी समदृष्टौ निरन्तरौ ।”

कृतावरणः । इत्यमरटीका । अवीतः । टनः ।
इति मेदिनी । (निष्पन्नः । यथा, रघुः । १।२८।

“स टतपुङ्गवकलाकपक्षके-
रमाद्युपुतेः सवयोभिरन्वितः ।”

जातः । यथा, रघुवंशे । २ । ५८ ।

“सम्बन्धमाभाषणपूर्वमाहु-
दृष्टः स नौ सङ्गतयोर्जनाम् ।”